

SISAL - Nieuwsbrief

Stichting Internationale SAmenwerking Loenen
The Loenen organization for international cooperation
www.sisal-loenen.nl

Nummer 31, november 2015

Redactie: Corné v. Schaik (cwvs@cronenburgh.eu)

SISAL 15 jaar

Beste sympathisanten van SISAL,

Sisal bestaat 15 jaar en bij die mijlpaal willen wij graag even met u stilstaan. Want dankzij de tomeloze inzet van vrijwilligers, de bijdragen van sympathisanten en de gulle donaties, kan SISAL nog steeds doen waar SISAL goed in is; kleinschalige hulp bieden in de regio Kondoa te Tanzania en op die manier het leven van talloze mensen een duwtje in de goede richting te geven. Door te zorgen dat weeskinderen een kans krijgen om door te leren, door te zorgen voor medische spullen in het ziekenhuis, door ondernemende vrouwen te ondersteunen, door een bijdrage te leveren aan initiatieven in een land waar het langzaam beter mee gaat zoals u verderop kunt lezen in deze nieuwsbrief, maar waar nog steeds veel mensen in armoede leven.

We hebben geen feest gevierd, wel hebben we besloten de stichting in een nieuw jasje te steken. Zodat SISAL een eigentijdser gezicht en nog meer sympathisanten krijgt. SISAL heeft daarom een nieuw logo. Gebaseerd op het oude logo om de herkenbaarheid erin te houden, maar met een modernere uitstraling.

Dankzij een bijdrage van de gemeente waren we ook in staat de oude website te vervangen voor een nieuwe website. Wij nodigen u graag uit een kijkje te nemen op www.sisal-loenen.nl

Op de website vindt u informatie over onze projecten, kunt u de gezichten achter SISAL zien en rechtstreeks Fair-trade bestellingen plaatsen, welke Koos van Nes dan bij u komt bezorgen.

Corné van Schaik heeft ervoor gezorgd dat SISAL thans ook een eigen Facebook pagina heeft: <https://www.facebook.com/sisalloenen/>

Op Facebook kunt u een foto impressie zien van onze laatste reis naar Tanzania, waar een groot deel van deze nieuwsbrief aan gewijd is. Periodiek zullen op Facebook nieuwe berichten en foto's worden geplaatst. De nieuwsbrief blijft gewoon bestaan, dus als u geen Facebookaccount heeft, dan blijft u toch op de hoogte van alle ontwikkelingen.

Met hartelijke groet, Marieke van Blokland
Voorzitter bestuur SISAL

Reisverslag bezoek Tanzania

Op 11 september jl. vlogen Koos van Nes, Phia Griffioen en Marieke van Blokland naar Tanzania voor een bezoek aan het district Kondoa. Het laatste bezoek was alweer 3 jaar geleden. Hoogste tijd dus om met eigen ogen te zien hoe het gaat met de mensen en projecten die u zo genereus ondersteunt.

Op het vliegveld werden we traditiegetrouw opgewacht door Protas. Het was een hartelijk weerzien met een man die al jaren een onmisbare schakel vormt tussen SISAL en de lokale bevolking die niet of nauwelijks Engels spreekt en geen beschikking heeft over moderne communicatiemiddelen zoals e-mail. Na een overnachting in Arusha waar we de volgende dag een laptop aanschaften voor zuster Florentina van het Poloni weeshuis, reden we naar Kondoa. Kondoa is in 3 jaar tijd bijna onherkenbaar veranderd. Met de komst van een geasfalteerde hoofdweg is niet alleen de verkeersdrukke toegenomen, maar heeft ook de economie een groei door gemaakt. Er was beduidend meer voedsel: groente, fruit, rijst, aardappelen en bonen. Veel marktvrouwen zitten niet meer langs de

kant van de weg, maar hebben onderdak gevonden in een overdekte markt. De traditionele kleding maakt langzaam plaats voor een meer westerse look geproduceerd en ingevoerd door China.

Er zijn veel meer slippers en schoenen te koop en er zijn supermarkt-achtige winkels verschenen die verzorgingsproducten verkopen zoals Nivea. Tal van producten die voorheen niet te vinden waren in Kondoa, zijn er nu verkrijgbaar. Nieuwe huizen worden gebouwd, op veel plekken is Wifi beschikbaar, mondjesmaat neemt de watervoorziening toe en er is een vuilnisdienst die het vuil ophaalt – als de vrachtwagen niet kapot is. De diepe goten naast diverse straten zijn dus wat schoner, laat onverlet dat plastic zakjes vrij spel hebben in de wind en dat er nog steeds heel veel troep in de stoffige straten ligt.

Hoewel grote delen van de bevolking nog steeds in armoede leeft, is de welvaart onmiskenbaar toegenomen; 3 jaar terug was het bijna niet denkbaar lokale mensen te zien met overgewicht. Er is een rijkere bovenlaag ontstaan die zich bekommerd om de mensen in hun gemeenschap

die het minder goed hebben. Zo zijn er zakenmensen uit Kondoa die wonen en werken in Dar Es Salaam en een bijdrage leveren aan de ontwikkeling van Kondoa. Het Poloni weeshuis moet het doen zonder overheidssteun, maar krijgt nu incidentele hulp van lokale weldoeners. Die hebben o.a. stenen, cement en zout gedoneerd en komen op bezoek bij de kinderen met snoepjes.

Die gemeenschapszin is mede de verdienste van John Malang de DED van het Kondoa District. Een netwerker pur sang die op handen wordt gedragen door de mensen in Kondoa. Een week voordat wij kwamen is hij echter overgeplaatst naar Dar Es Salaam. Na zoveel jaar is verandering goed, maar hoe de nieuwe DED het gaat doen, die nog niet gearriveerd en geïnstalleerd was toen wij er waren, blijft afwachten. Hij is accountant en volgens de verhalen meer gefocust op cijfers dan op mensen.

Ad interim nam Anderson Mwalongo (geen familie, wel dezelfde stam) de rol van DED over. Hij is eigenlijk verantwoordelijk voor de lagere scholen, zit op het departement van onderwijs. Met hem hebben we een goed gesprek gehad over de schoolproblematiek in Kiteo. En er waren meer veranderingen op het KDC. Een paar jaar geleden was het district Kondoa al opgesplitst in Kondoa en Chemba. Nu wordt Kondoa nog weer opgesplitst in Kondoa Town en Kondoa Rural Area. Een politiek besluit met oog op de verkiezingen die 25 oktober a.s. plaats vinden.

Poloni

Op zondagmorgen woonden wij een kinderkerkdienst bij met de weeskinderen van Poloni. Lag Poloni voorheen vrij afgelegen, thans was er een katholieke nederzetting ontstaan met een enorme kerk en een groot huis voor de bisschop. In onze ogen een vreemde situatie; pracht en praal met stenen, terwijl het weeshuis van alles ontbeert.

Zuster Florentina en de kinderen zijn u ook dankbaar voor de donaties waarmee ze in staat waren mais, rijst, wasmiddelen en suiker aan te schaffen. Door de enorme droogte leverde de moestuin van het weeshuis zelf te weinig op.

Haar droom is ooit een speelplaats te kunnen bouwen met schommels en speeltoestellen voor de kinderen. Prioriteit heeft echter een fatsoenlijke aanleg van water en elektriciteit. De watertoevoer is niet constant en het water is te hard waardoor de wasmachine het begeven heeft. Leidingen verkalken. Er is beperkt elektriciteit aanwezig, maar niet voldoende. Zuster Florentina heeft ook hulp gevraagd met de slaapzaal voor de meiden. Daar staan te kleine bedden. De bedden moeten vervangen worden door grotere stapelbedden en de ruimte die daarmee ontstaat langs de wand, kan dan worden benut als een studieplek waar huiswerk gemaakt kan worden.

Het weerzien met zuster Florentina en de weeskinderen was hartverwarmend. Al 13 jaar runt zij met veel toewijding en liefde Poloni. Ooit begon ze met 12 kinderen, inmiddels zijn het er bijna 70. En het is onmogelijk alle wezen die zij vrijwel dagelijks krijgt aangereikt op te nemen. Dus de zusters beperken zich noodgedwongen tot de meest schrijnende gevallen en geven onderwijs en counselling aan families. Het was geweldig om te zien hoe de kinderen, waar onder Adam en Eva, die dankzij uw sponsoring naar de middelbare school konden, opgegroeid zijn tot jongvolwassenen die vol vertrouwen klaar zijn voor een volgende stap. Eva wil een opleiding tot verpleegster gaan volgen. Adam gaat aan de universiteit een opleiding volgen tot sociaal werker. Agatha heeft haar examens helaas niet gehaald, maar ook zij is goed terecht gekomen. Zij assisteert in de klassen waar haar zus lerares van is.

Ziekenhuis Kondoa

Het Kondoa District Ziekenhuis is sinds 2013 gelinkt aan het Regionale Ziekenhuis van Dodoma. Er zijn 236 bedden. De patiënten worden geholpen door 14 artsen en een groot aantal verpleegsters. Vrouwen die bevallen met een keizersnede verblijven 3 – 5 dagen in het ziekenhuis. Komen de nieuwe moeders van ver, dan verblijven ze gemiddeld tot een week na de bevalling in het ziekenhuis om aan te sterken. De baby's zagen er over het algemeen gezonder uit en met een wat hoger geboortegewicht, dan de baby's die we 3 jaar geleden in het ziekenhuis bezochten.

We gaven het ziekenhuis diverse medische instrumenten waaronder een bloeddrukmeter en brachten een bezoek aan de kraamafdeling waar we kraampakketjes uitdeelden aan de vrouwen die daar lagen.

Hoofd ziekenhuis, stethoscoop gedoneerd door
SISAL

Kraampakketje voor pasgeborene

Vrouwen op de kraamafdeling

De coördinator op het KDC, verantwoordelijk voor het HPSS - Health Promotion and Systems Strengthening Project, een samenwerking tussen de overheid van Tanzania en het Zwitserse Tropical en Public Health Institute (Swiss TPH), vertelde dat het mondjesmaat beter gaat met de gezondheid van de mensen mede dankzij betere voorlichting. Zo zijn er minder mensen die malaria krijgen. Mensen weten ook eerder de weg te vinden naar de dokter. HPSS heeft vooral tot doel een financieringssysteem voor de gezondheid op poten te zetten. Zo zijn er 'community funds' voor de armen die geen ziektekostenverzekering hebben. Daarnaast heeft HPSS tot doel om het management ten aanzien van werk materiaal en medicijnen te verbeteren en het onderhoud van de technische infrastructuur (gebouwen, apparatuur) van het gezondheidssysteem.

Munguri

Sinds 2002 is Miss Anna Mokoki hoofd van Munguri. Drie jaar geleden was er sprake van dat Munguri elektriciteit zou krijgen en een accreditatie door middel van officiële examens en een diploma. Er waren weinig leerlingen en het geheel maakte een wat treurige indruk. De elektriciteit wordt volgens de laatste informatie nu dit najaar aangelegd. Voor de accreditatie zijn computers nodig als onderdeel van het lesprogramma. SISAL heeft het verzoek gekregen van Munguri om daarmee te helpen. Wij achten het in dit stadium niet slim om geld in te zamelen voor deze computers. Enerzijds omdat het goed mogelijk is dat de elektriciteit langer op zich laat wachten, anderzijds omdat de kennis en ervaring op de school ontbreekt te werken met computers. Wel hebben wij toegezegd op zoek te gaan naar geschikt lesmateriaal voor de naaiers in opleiding. Bij voorkeur eenvoudig te verzenden pdf-bestanden die per keer geprint kunnen worden. Dikke lesboeken in het Engels zijn voor de kinderen moeilijk te begrijpen. Inmiddels zijn er 6 leraren, 6 personeelsleden in de ondersteuning en zo'n 64 leerlingen.

Kondoa zelf voldoende stof voor handen is. SISAL heeft het idee geopperd om restanten stof van de diverse stoffenwinkels en ateliers in Kondoa te verzamelen en te doneren aan Munguri. Ook zouden kinderen van Munguri stage moeten kunnen lopen bij de kledingmakers in Kondoa. Een idee wat omarmd werd. Wij informeren u over het vervolg.

's Morgens krijgen de kinderen theorielessen, zoals commercie en ondernemerschap. 's Middags leren ze een technisch vak. Dat kan naaien zijn, of stenen bakken. Ook kunnen ze er van alles leren over land- en akkerbouw en er bestaat er een richting 'fine art'. Dankzij de hulp van SISAL heeft een van de Albino meisjes die wij 3 jaar geleden aantreffen op Munguri een goede bril en bescherming crème tegen de zon gekregen. Zij is thans assistent van de lerares in de naaiklas.

Een belangrijk punt van aandacht is het onderhoud van de naaimachines. De vrouw van onze chauffeur Issa heeft een stoffenwinkeltje annex naaiatelier in Kondoa en hij kent een man die naaimachines kan onderhouden. Hij heeft beloofd deze man te vragen of hij het onderhoud wil doen voor de naaimachines op Munguri en de kinderen te leren hoe met de naaimachines om te gaan. De leerlingen zelf zijn verantwoordelijk voor de stoffen die ze gebruiken om mee te naaien. Deze keer brachten wij de nodige stoffen mee, plus knopen, naaigaren, labels etc., maar stof vanuit Nederland versturen is niet alleen heel duur, het is ook niet wenselijk als er in

Kiteo

Ons bezoek aan Kiteo werd deze keer niet gevierd met een geslachte geit en een uitgebreide maaltijd. Wel werden we vreugdevol onthaald met zang en dans. We hadden een constructieve vergadering in het dorps huis, waarbij we spraken over het dorps huis, de EHBO-post, de lagere school, de middelbare school en het project van de zonnebloemvrouwen.

Vreugdevol onthaal in Kiteo

De bewoners van Kiteo willen het dorps huis gaan gebruiken voor commerciële doeleinden. Dat komt er

nu niet van omdat een deel van de ruimte verhuurd wordt aan leraren voor een minimale huur, bij gebrek aan huisvesting voor leraren. Het gebouw moet worden afgemaakt (een deel van het gebouw heeft geen ramen, dak en deuren), worden opgeknapt van binnen, periodiek schoon gehouden en kan dan meer aantrekkelijk en winstgevend worden gemaakt. We hebben met de dorpsbewoners besproken dat het een gebouw is van hun allemaal. Dat geldt niet een oplossing is voor alles, omdat mensen ook met elkaar de handen uit de mouwen kunnen steken en vrijwillig een bijdrage kunnen leveren. We hebben gevraagd om een voorstel op papier, waarin aangegeven waar zij het gebouw voor willen gaan gebruiken, hoe ze gaan voorzien in het onderhoud ervan, wat ze nodig hebben en waarvoor inclusief een raming van de kosten.

Hetzelfde geldt voor de EHBO-post. Wij waren aangenaam verrast om te zien dat er 2 zusters werkzaam waren met een goed gevulde medicijnenkast. Dat was 3 jaar geleden nog niet het geval. Het gebouwtje heeft echter dringend behoefte aan verf, het heeft geen plafond en het dak is deels open. Wind, regen, stof en ongedierte heeft vrij spel met alle gevolgen vandien voor de patiënten die er behandeld worden.

De middelbare school heeft 2 onafgemaakte klaslokalen. De muren moeten gestuct worden en de vloeren moet worden gestort. Zakken cement liggen klaar om de boel af te maken, maar geld ontbreekt. Ook voor de middelbare school zal the linkage committee een voorstel schrijven inclusief de kosten die er mee gemoeid zijn om in ieder geval de 2 lokalen af te maken.

Er is een gebrek aan huisvesting voor docenten en er is geen werkplek voor de mensen van de administratie en opslag voor boeken en andere schoolspullen. Het hoofd van de lagere school, Mr. Tumaini B. Mloka, heeft te kampen met veel issues. Het oude schoolgebouw is zo slecht dat het eigenlijk moet worden afgebroken. Er zijn wat nieuwe lokalen gebouwd en SISAL heeft daaraan een bijdrage geleverd voor het dak. Onder andere bij gebrek aan geld is slechts een deel van het nieuwe schoolgebouw overdekt; de rest van het gebouw is nog dakloos. De klaslokalen zijn nog totaal niet geschikt om in les te geven en het schoolmeubilair

verkeerd in een erbarmelijke staat. Met bijna 700 kinderen is het aantal lokalen bij lange na niet voldoende, om over het gebrek aan leraren maar niet te spreken. Wij hebben in meerdere gesprekken met Anderson Mwalongo aangedrongen op meer aandacht voor deze problematiek in Kiteo en aangeboden financieel te helpen.

De zonnebloemvrouwen zijn het slachtoffer geworden van een malafide medewerker van de SACCOS-organisatie die zichzelf verrijkt heeft en daarmee de vrouwen in de financiële problemen bracht. Omdat deze vrouwen in het verleden bewezen hebben het goed te doen en hard werken wil SISAL ze graag blijven helpen.

De dames gaan een voorstel schrijven voor een oliepersmachine, zodat ze niet alleen afhankelijk zijn van de oogst, maar ook geld kunnen verdienen met het persen van olie en de verkoop van die producten.

Na koffie met stroopwafels brachten we bezoek aan de rest van het dorp en demonstreerden bij de waterput het gebruik van de zogenaamde waterpack. Het is een goed alternatief voor de emmers en jerry cans die worden gebruikt. Ze worden namelijk gedragen op de rug en niet op het hoofd. Ze kunnen worden afgesloten en ze hebben een kraantje zodat de mensen schoon water hebben om te drinken en handen te wassen. Malariamuggen kunnen bijvoorbeeld geen eitjes in het water leggen. De bewoners van Kiteo moesten duidelijk wennen aan deze nieuwe manier van water halen. De waterpack hebben we gedoneerd aan de EHBO-post omdat daar het belang van schoon water extra onder de aandacht wordt gebracht.

Demonstratie van de 'waterpack'

Bij vertrek kregen we een kip cadeau. De kip konden we laten klaarmaken in de keuken van ons verblijf in Kondo. De kip zelf had er weinig zin in. Nauwelijks geparkeerd op de achterbank van de 4WD ontsnapte ze. Het halve dorp vloog er achteraan. Uiteindelijk kregen ze haar te pakken en konden we haar levend en wel meenemen.

Na afloop kregen we een levende kip cadeau.

De kip doopten we Mina en we weigerden haar te laten slachten om voor ons als voedsel te dienen. Wij vertelden de kokkin dat wij slechts van eitjes hielden en niet van kippenvlees. Dus in plaats van in de pan te eindigen, kreeg ze een fijn plekje naast het hotel met wat water en mais om te acclimatiseren. De volgende ochtend hoorden wij haar vrolijk tokken. Toen het tijd was om Kondo te verlaten en de reis terug te maken naar Arusha, wilden wij afscheid nemen van Mina. Mina bleek gevlogen. Tot grote hilariteit van de buurtbewoners werd er een zoektocht op touw gezet.

Mina werd gevonden achter een ijzeren deur, verlangend naar de kippen en hanen die achter de deur om een besloten erf rondscharrelden. Met behulp van de lokale bevolking kregen we Mina te pakken en zetten haar bij de andere kippen met de mededeling dat wij kuikentjes van Mina willen zien als we de volgende keer in Tanzania zijn.....

Schoolkinderen

Uiteraard hebben we ook de kinderen opgezocht die dankzij uw donaties naar school kunnen. Niet alleen zijn deze kinderen heel erg dankbaar voor de kans die hen geboden is, ook zijn ze enthousiast en vol vertrouwen over hun toekomst.

Felisiana en Regina zitten op het St. Clara Seminary in Mlali. Zij hadden vakantie en kwamen ons speciaal gedag zeggen en bedanken.

Florenca en Clara hebben we bezocht op Aya Secondary School. De meiden hebben het er erg naar hun zin. Clara wil arts worden en Florenca wil doorleren voor verpleegster.

Clara

Florencia

Lea is een intelligente jongedame die net klaar is met de lagere school en graag middelbaar onderwijs wil gaan volgen. Met uw donatie kunnen we dat mogelijk maken.

Kerstpakketten 2015

De brochure van de Fairtrade/kerstpakketten is weer uit. Als u dit jaar of net als vorig jaar een eerlijk cadeau wilt geven, willen wij u hierbij graag helpen met het geven van informatie.

De speerpunten dit jaar zijn o.a.: de honing uit Guatemala en Chili, de kokosnoot boeren uit Sri Lanka, de kaarsen uit Indonesië, jute tassen met opdruk uit Kolkata, papieren kerstslingers uit Bangladesh en pure thee, biologisch geteeld in Zuid-Afrika.

Door deze producten te kopen, bevordert u een duurzame relatie met de handelspartners. Deze vele jonge dynamische ondernemers, die door hun enthousiasme, vakkundigheid en creativiteit de lokale gemeenschap laat deelnemen in hun succes en zorgen voor inkomenszekerheid aan deze producenten.

Voor meer informatie over de producten uit de kerstbrochure, zie www.fairtrade.nl/kerstpakketten

Wilt u één of meer producten bestellen, dan willen wij dit graag voor u verzorgen en tevens helpt u dan ook nog de projecten van SISAL in Tanzania.

Contactpersoon: Koos van Nes

Telefoonnummer: 0294-231105

Kerstmarkt 2015 in Vreeland

SISAL zal weer present zijn op de kerstmarkt in Vreeland op vrijdag 11 december 2015 vanaf 15.00 uur. U kunt hier informatie krijgen over al onze projecten en ons steunen door artikelen te kopen of sympathisant te worden voor € 10,00 per jaar. Te koop zijn artikelen voor uw kerstpakket, fairtrade kerstproducten en fair-trade original food producten. Er zijn ook kaarten uit het Poloni weeshuis en van het Afrikaanse leven, armbandjes, kettingen en manden uit Tanzania. Er is vast wel iets voor u bij. Kom even langs. Wij willen u graag te woord staan.

